

STUDENTEN WEEKBLAD

IIe Jaargang.
No. 3.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.
REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, J. B. A. KESSLER, G. P. NIJHOFF,
R. A. D. CORT VAN DER LINDEN, J. E. A. DE VOGEL, H. G. NOLEN.
VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: G. E. J. WIESSING.

Donderdag
15 Oct. '08.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Oude Delft 210.

Biblioth.
VAN DE
Technische Hogeschool
DELFT

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 20 October, des middags om 4 uur.

H.H. abonné's van het S. W. die een titel en inhoud met band voor den tienden jaargang wenschen te ontvangen (prijs f 0,75) worden verzocht dit spoedig aan den Uitgever op te geven daar slechts zooveel exemplaren gedrukt worden als er aanvragen zijn.

Inhoud.

De cursus Heyermans en de Sociaal-Technische Vereeniging, door H. E. Suyver.
Twee kolommen.
Tooneel. Rotterd. Tooneelgez. Simone, van Brioux, door G. N.
Een Crisis, door H.
Daar 's in Delft 'n aardig vrouwtje. . . ., door G. N.
De groenenwedstrijden van „Laga”, door H. G. Nolen.
Almanak D. S. C. 1909.
Het Eerstejaarsverslag 1906, door E. H. Boissevain.
Uitslag prop. examens T. H.
Berichten en mededeelingen.
Agenda.

De cursus Heyermans en de Sociaal-Technische Vereeniging.

Wanneer dit artikel het licht ziet, zal weder het college in bedrijfshygiëne een aanvang genomen hebben. De buitengemeen groote belangstelling, die dit college 't vorig jaar genoot, mag wel daarvoor als bewijs worden aangenomen, dat door de studeerenden de wenschelijkheid van het doceeren van dit vak gevoeld werd. Wie zal dit ook betwijfelen? De positie, die de ingenieur of architect in de maatschappij inneemt als verantwoordelijk leider van een bedrijf of werk, dat hij uit te voeren krijgt, maakt, dat hij rekening moet houden, zoowel om redenen van finantieele als moreele aard, met de voor de gezondheid schadelijke eigenschappen van welk beroep ook.

En niet alleen dit, zijn verantwoordelijkheid gaat verder hij is de man die door ontwikkeling en werkkring in het midden staat van, en groote invloed kan uitoefenen op al de sociale vraagstukken die opgeworpen worden, gevolg als ze zijn van de maatschappelijke verwording.

Zijn opvoeding stelt hem in staat, zijn blik te verruimen de sociale vraagstukken te bestudeeren, die steeds meer komen onder invloed van de industriële techniek, terwijl hij door z'n werkkring, zijnde tusschenpersoon tusschen kapitaal en arbeid, dagelijks de gevolgen ziet van de concentratie van bedrijf, die steeds meer ingrijping eischen, ja dikwijls wettelijke regeling noodzakelijk maken.

Geen wonder dan ook, dat eindelijk een 5-tal jaren geleden eenige mannen besloten een vereeniging te stichten, die door 't bestudeeren van economisch-technische vraagstukken, 't geven van adviezen hierover, in 't algemeen

't warnhouden van te berde gebrachte en 't opwerpen van vraagstukken wilde: 't bevorderen van de volkswelvaart, waar die beïnvloed wordt door maatregelen op technisch gebied”. Zoo kwam de Sociaal-Technische Vereeniging van Democratische Ingenieurs en Architecten tot stand, die sinds dien herhaaldelijk getoond heeft, dat 't samenwerken op sociaal-technisch gebied, door 't vormen van commissies die een bepaald vraagstuk grondig bestudeeren, waartoe zij in staat zijn doordat zij gevormd worden uit mannen, die door hun beroep aangewezen zijn, hierover hun meening openbaar te maken, een stuwkracht geven kan van bevoegde zijde, een particulier initiatief, aan bestuurders van staat en gemeente.

Wanneer ge u op de hoogte hebt gehouden van de gebeurtenissen op wetgevend gebied, zult ge gezien hebben, dat, waar dit sociaal-technische vraagstukken waren, steeds de S. T. V. in adres en brochure haar oordeel uitsprak. Zoo waren er o. a. woningwet, staatsexploitatie van spoorwegen, beschouwingen over het ontwerp arbeidswet 1904, middelbaar-technisch onderwijs, caissonarbeid, loodwitvergiftiging, die haar bezig hielden, en zoo was 't ook zij, die 't initiatief nam tot deze cursus, die, noodzakelijk geworden bij de opleiding tot ingenieur, ons reeds een beter begrip der bedrijfshygiëne geven kan.

We hopen dan ook, dat zij, die de sociale beteekenis van hun beroep begrijpen, deze vereeniging hierin zullen steunen door het trouw opkomen voor dit college, dat evenals 't vorig jaar gegeven wordt in zaal 16 der T. H. Donderdagavond om 7 uur.

Voor dengene, die vindt dat hij in zijn latere loopbaan tot deze vereeniging behoort is een afdeling Delft opgericht, waardoor hij nu reeds nader kennis kan maken met het werken van de S. T. V. Zij, die hier meer van willen weten, worden gaarne inlichtingen verstrekt door den secretaris.

H. E. SUYVER,
Laan van Overvest 144.

Twee Kolommen.

G v d Met een doffe slag valt de linker-
vuist op tafel en suizend vliegt de penhouder des redacteurs door de lucht tot met een schok ze tot stilstand komt, de pen is in 't behang gedrongen en zwiepend gaat de houder heen en weer, wat de koene speerwerper nog meer buiten zichzelf brengt en een tweede vloek dondert door de kamer. Een sprong en de spies is uit de wand gerukt maar de pen wipt uit de houder en valt met een nauw hoorbaar plonsje in de melkkan. G v de rest besterft hem op de lippen de aanblik van die melk doet hem bedaren, brengt hem in herinnering den gouden tijd van zijn zoete eerste jeugd, den goeden tijd toen hij nog geen redacteur van het S. W. was. Toen 't werkelijk melk zou zijn wat uit zijn pen zou vloeien als hij toen de schrijfkunst meester was geweest, om lieve onschuldige woordjes neer te schrijven, lieve naampjes voor vader en moesje. Die schoone dagen zijn vervlogen, nu is hij redacteur van het S. W. en is verplicht Donderdag minstens 2 kolommen druks te leveren. De koude werkelijkheid staat weer voor hem de herinneringen uit zijn zuigelingsjaren zijn weer voorbij. Klam is

zijn voorhoofd en koud zijn de vingers die weer krampachtig het schrijftuig omvatten, hij zoekt, hij denkt, hij kan niets vinden, put uit zijn memorie, alles vergeefs, niets vind hij om over te schrijven en hij kan toch niet met niets aankomen. Een gedicht. Wacht hij zal gaan probeeren. Met kalme waardigheid gaat de pen in de inktkoker en komt er weer uit. Hij begint. Nog niet eerst wordt de pen weggelegd en met dichterlijke zwier steekt de redacteur een cigarette op als wilde hij uit de blauwe wolkjes de poëzie lezen. Wacht het gaat hij voelt het in zijn hersens opborrelen, hier.....

Voor Donderdag moet 'k twee kolommen
Vol vuur gaan schrijven.....
Redacteur zijn van 't S. W.
Is een baantje als een.....

Ja wat zou nu rijmen op kolommen. En weer wordt 't voorhoofd klam en verstijven de vingers. Wat rijmt op W., wat op kolommen. Voor de stommen of dommen. Dat zou gaan. Neen, dat wil hij niet, hij wil liever netjes blijven. Een van de kenmerkende eigenschappen van een redacteur is dat hij altijd netjes blijft. Hij begint weer onrustig op zijn stoel te draaien en ineens, boem!! weer valt de linker-
vuist. G.....v.....d..... En de vier wanden van de kamer herhalen de d-puntjes, en vreemd kijkt hij voor zich, d-puntjes klinkt het nog in zijn ooren en dan vroolijk roept hij uit „Juist dat rijmt!” Behagelijk strekt hij de beenen uit en doet eenige mollige blauwe rookwolken omhoog stijgen. En dan als om alle goede luim weer te verdrijven schittert of liever donkert hem weer op eens die W voor oogen. Alle mogelijke woorden hollen door zijn brein. Ree, zee, slee, nonsens, 't gaat niet, 't gaat niet.

Maar hij zal er nog eens goed overdenken. Een tweede cigarette wordt opgestoken en met de hand onder het hoofd blijft hij ingespannen zitten denken. Maar even, hij moet even weg, de kenmerkende eigenschap van een redacteur verbied hem te zeggen waarheen. Wacht even hij gaat naar..... 't Is stil nu. Niets verbreekt de stilte dan 't tikken van de pendule en 't ruischen van de waterleiding. Glimlachend treed hij de kamer weer binnen minder bezwaard naar lichaam en geest. Naar..... Hij is netjes. Naar de..... Nog steeds netjes. Hij glimlacht weer tevreden. De puntjes rijmen weer. Hoerah het eerste rijmpje is er maar nu het tweede en nog veel meer wil hij maken. Maar waarover? Weer perst hij zijn geheugen uit en toevallig valt zijn oog op een scala programma, hij neemt het op, niet het oog maar 't programma. En het heele eerste jaar wandelt voor zijn geestes oog voorbij en ofschoon hij tracht het voor deze vertooning te sluiten, het lukt niet, hij zal die beproeving moeten doorstaan. Wacht weer schieten hem dichtregels te binnen.

Ze lieten zonder tegenstand
Zich kalm uit Scala gooien,
't Is me een kranig eerste jaar,
Wat zeg ik? 't zijn me.....

Gooien, gooien. Vlooiën dat is best. Maar een beter woord schiet hem direct te binnen. Wat? Ja ziet u de kenmerkende eigenschap.

Tevreden ziet hij weer voor zich, telt het aantal bladzijden schrift en schrikt, nog lang geen twee kolommen. En langzaam, heel langzaam, maar heel zeker ontwikkelt zich in hem een haat tegen de abonné's. Zij zijn het dan toch ten slotte die hem dezen zuren avond bezorgen. Eén copie was er op het redactie bureau slechts aanwezig. 't Is schande en in gedachten slingert hij al die luie abonné's druppels inkt in 't aangezicht als om bij hen een warme inktwellust op te wekken. En plotseling vliegt driftig en bliksemsnel zijn pen over 't papier terwijl zijn oogen fonkelen en zijn hijgende adem een stormwind gelijk de inkt haast van de pen afblaast.

Luie abonné's zijn menschen
Die ik mag en moet verwenschen.
Ze maakten me een avond zuur
Hun blakere eens het helle vuur.
Van geen genade zou ik weten,
Al werden ze vaneen gereten.
Een vreugd zal 't zijn voor mij, 't wee
Van zulk een luie abonné.

En vermoeid van opwindning zakt hij terug en steekt een derde cigarette op. Uitgeput kijkt hij voor zich uit, zijn rechterhand hangt slap omlaag, de pen is neergelegd en de linker beweegt zich van zijn mond tot de leuning der stoel, de cigarette met zich voerende. Hij tuurt in de lamp als moest die het licht verspreiden over het moeielijke vraagstuk op welke manier de tweede kolom gevuld moest worden. Er heerscht stilte..... Beweging van de linkerarm. Daarna een rookwolkje..... Stilte..... Niets..... De cigarette is uitgebrand..... De linkerarm valt ook omlaag. Ook, omdat het uitgebrande eindje eerst omlaag is gevallen..... Doodsche stilte..... De redacteur slaapt.

DE DROOM VAN EEN S. W. REDACTEUR

't Is Dinsdagmiddag 4 uur. Verschillende wandelaars door de Vlamingstraat. No. 34 is een grootsch een wonder-schoon paleis, aan weerszijden verheffen zich elegante smaakvol gedecoreerde marmeren torens. Op de rechter verheft zich plechtig en schoon een gouden maagd. De laatste stralen van de slapengaande zon worden in de plooiën van haar gewaad en in de spiegel, die zij in de rechterhand houdt, weerkaatst. Boven op de linkertoren in groote gouden letters S.-W. omgeven door een lauwerkrans. Een breede marmeren trap geeft ingang tot het inwendige. Linksom, nog eens linksom en dan rechts en nog eens links en een breede gothieke poort geeft toegang tot een zaal waar alles wat weelde en gemak geven kan verzameld is. In bevallige houdingen liggen de redacteurs daar op divans uitgestrekt, een van die meubels is van een verlengstuk voorzien, op smaakvolle manier echter. Bevallige Oostersche meisjes dragen cigaretten en thee, neen pardon, champagne rond. Want Waltman is de grootste uitgever van de wereld. Onbezoldigde S.-W. redacteurs hebben dat tot stand gebracht en Waltman schenkt uit dankbaarheid Dinsdagmiddag champagne. Met pauwenveeren waaiers waaien, nog bevalliger meisjes den redacteurs bij hun verhittende bezigheden koelte toe. Een employé verzoekt binnen gelaten te worden. Hij komt gevolgd door een tros knechten, die allen zware zakken op hun schouders dragen. 't Zijn ingezonden stukken voor 't S.-W. De Redactie begint haar werk lezen, schikken, noten bijschrijven en daarmee is 't gedaan. 't S.-W. is 't grootste weekblad der wereld. 't Is eigenlijk geen blad meer, 't zijn boekdeelen, die wekelijksch uitkomen en naar alle oorden der aarde verzonden worden. De zaken het D. S. C. betreffende staan onder het hoofd: Voor onze kinderen; Studiebelangen onder Dierenbescherming; terwijl de uitslagen van examens voorkomen onder Sport en Wedstrijden. De redacteur droomt dat hij hoofdredacteur is, één van de groote mannen van de Wereldpolitiek. Hij ontvangt keizers en koningen bij zich, die hun belangen bij hem komen bepleiten. Castro is een van zijn groote vijanden, Frans Jozef ging met hem te rade in de Oostersche kwestie. Met von Aehrenthal had hij wel eens op de sherrywagen gezeten en Duitslandsch keizer vergezelde hem eens op een bezoek aan Moeke. Zijn grootheidsdroom neemt hooger vlucht. Hij ziet 't Europeesch congres bijeen, op 't dispuut van de Phoenix, en ziet zich zelf onder de aanzittenden aan de groene tafel. De zitting wordt geopend met het Delftsch Studentenlied. (Aan de kant van Turkije neuriet men Verlorenes Glück). En van daar slaat zijn droom over naar England. Hij stelt belang in 't vrouwenkiesrecht, zit achter de tralies in 't lagerhuis. Om hem heen bevinden zich verschillende allerliefste suffragettes zij dringen naar hem toe, langzaam. Zij vragen zijn stem, die de stem der wereld is. Hij wijfelt, denkt aan Amsterdam. Zij kussen hem, omhelzen hem, met hun allen..... Hij stikt bijna.....

Er is plotseling geruisch in de kamer 't hondje had de redacteur wakker gelikt, de pootjes om zijn hals geslagen. Treurig staat hij op. Die droom, die droom, die zoete droom zal toch een droom wel blijven, zingt hij weemoedig zacht en zucht: „Twee kolommen”.

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

AANGEBODEN:

BELLSTEIN. Handbuch. d. Org. Chem. Bd. I, II, III en IV. Ergänzungs. Bd. I, II en IV.

DAMMER. Handbuch. d. Anorg. Chem. Bd. I, II 1 en 2, III en Erg. Bd.

ZEITSCHRIFT F. ANAL. CHEM. jr.g. '02, '03, '05, '06, '07, '08, met Aut. u. Sachreg. 1903, 31—40.

CLAASSEN. Die Zuckerfabrikation,

ROSCOE SCHORLEMMER. Anorg. Chem. 2 dln.

Alles in goeden staat. Te bevragen met prijsopgave bij A. S. VAN DER SLUIS, Hemrik (Fr.).

TOTALE OPRUIMING

van alle voorhanden

**Gravures, Etsen, Gekleurde Platen,
Fotografieën en Fantasiekaarten,**

tegen veel verminderde prijzen.

Zeer geschikt voor Kamerversiering.

J. VIS JR.,

Boekhandel, OUDE KERKSTRAAT.

Door een kapitaal-kragtige binnenl.
Ongevallenverzekerings Mij. wordt een

Vertegenwoordiger

gezocht met connectiën onder **H.H. Studenten der T. H. Hooge** provisie.
B. vaste toelage.

Br. fr., lett. T343, aan **TERNEDEN'S BOEKHANDEL,**
Rotterdam.

Bij het koopen van

Corpsbeelden

wordt **H. H. Corpsleden** aanbevolen
bijzonder te willen letten op het Senaats-
lak, dat op elk beeld moet zijn bevestigd,
wil men verzekerd zijn dat het afgietsels
zijn van het origineele Corps-
beeld.

De prijzen zijn:

Enkel beeld . . .	f 4.25	} Groot model.
Beeld met voetstuk „	5.75	
„ „ console „	5.75	
Enkel beeld . . .	f 3.75	} Klein model.
Beeld met voetstuk „	4.50	

Verkrijgbaar bij den Boekhandelaar

J. WALTMAN Jr.,
Binnenwatersloot 33.

DE CAMERA

VEERTIEN-DAAGSCH MODERN
 FOTOGRAFISCH TIJDSCHRIFT

ONDER REDACTIE VAN ADR. BOER EN E. A. LOEB

MET MEDEWERKING VAN: LAURA DE BERK, BERNH.
F. EILERS, Dr. A. J. M. GARJEANNE, HELENA
GOUDE, B. J. V. VAN HEES, J. HUYSEN, W. H.
IDZERDA, E. J. SWAAB, (SCHEIKUNDE), R. TEPE,
A. P. H. TRIVELLI, R. W. P. DE VRIES Jr.
(ESTHETIKA EN KUNSTGESCHIEDENIS)

Veertien-daagsch verschijnend. Prijs per jaar f4,—

Inhoud van het tweede nummer
dat nu verschenen is:

- I. **Wat er om gaat**, een doorlopende kroniek over hetgeen de fotografische wereld achtereenvolgens te aanschouwen geeft.
- II. **HET OBJECTIEF TEN DIENSTE DER KUNST-FOTOGRAFIE** door **W. H. IDZERDA**.
De privaat-docent der Technische Hoogeschool geeft in dit artikel een uiterst lezenswaardige beschouwing over dit zoo belangrijk onderwerp, die wij zeer ter lezing kunnen aanbevelen.
- III. **Trivelli. Speelt de electriciteit een rol bij het belichten eener fotografische plaat.**
- IV. **J. Huysen. Technische beoordeeling.** Een kritische beschouwing van de procédés waarover de fotograaf te beschikken heeft naar aanleiding van den Salon voor Fotografische Kunst.
- V. **De rubriek. Technische vragen.**
- VI. „ **Voor den beginner.**
- VII. „ **Critiek.**
- VIII. „ **Onze platen.**
- IX. „ **Ingezonden**, met een belangwekkende bespreking omtrent de Dresdensche Tentoonstelling in 1907.
- X. „ **Vraag en antwoord.**

Ten einde hen, die met ons nieuw tijdschrift willen kennis maken, op gemakkelijke wijze daartoe in staat te stellen, bieden wij **bij uitzondering** de gelegenheid om door bemiddeling van den Boekhandel van **J. WALTMAN JR.** Binnenwatersloot, Delft een proef-abonnement van 3 maanden te nemen.

Een enkel proefnummer kan niet zoo voldoende een beeld geven van de vele en velerlei onderwerpen, voor den Hollandschen fotograaf van belang, welke in ons tijdschrift behandeld zullen worden.

Met vertrouwen zien wij dan ook onderstaand inteekenbiljet ingevuld van U terug.

DEN HAAG.

DE ADMINISTRATIE
VAN „DE CAMERA”

U gelieve te zenden door bemiddeling van den Boekhandel **J. WALTMAN JR.** te Delft abonnement op **DE CAMERA**, modern Fotografisch tijdschrift, voor een jaar tegen betaling van Vier Gulden.

Proefabonnement voor drie maanden tegen betaling van Een Gulden.

Naam (*duidelijk*): Adres (*duidelijk*):

AANGEBODEN:
een Koffie- en Eettafel.

Adres OUDE DELFT 178.

Gelegenheid voor zes Heeren
 om degelijk te dineeren.

Adres PEPPERSTRAAT 9.

GELEGENHEID goed te dineeren
 voor club van zes of meer Heeren
 à f 0,80 of f 1,--.

UITZENDEN VAN DINERS
 in verwarmde bussen van af f 0,80 per persoon.

— Bij abonnement lager tarief. —

Adres OUDE DELFT 180a.

Te huur aangeboden:

eene frissche ZITKAMER,
 met groote Slaapkamer en Balcon,

ook zeer geschikt voor twee vrienden, desverkiezende met
 of zonder pension. Tevens ook gelegenheid voor **KOFFIE-**
DRINKEN en **DINEEREN** voor 10 à 12 personen.

Adres Bureau van dit Blad.

2 GEMEUBILEERDE KAMERS te huur,
 boven en beneden, f 18 en f 20, met of zonder pension.

Tevens gelegenheid voor

KOFFIETAFEL

Adres Van Leeuwenhoeksingel 39, bij het Station.

TE HUUR AANGEBODEN:

2 groote frissche, gemeubil. Zitkamers,
 met dito Slaapkamers.

Goede referentiën staan ten dienste.

(Perceel vóór mij bewoond door Notaris EELMAN).

Adres: MOLSLAAN No. 25.

Aangeboden:

gemeubileerde Zit- en Slaapkamers,

in het centrum der stad, met of zonder pension, voor 1 of
 2 heeren. Allen aan straat gelegen.

Brieven onder No. 5001 S.W., Bureau van dit Blad.

Het goedkoopste en soliedste adres
 voor **KEEREN** en **REPAREEREN** van
 Heerenkleeding is bij

HERMAN FRIGGE, Parallelweg 5b.

In Enveloppe als Drukwerk verzenden.

Aan de Administratie van „De Camera”

HOFWIJCKSTRAAT 13

DEN HAAG.

EEN ONTWIKKELD PERSOON, die reeds veel voor
 H. H. Studenten heeft gewerkt, **biedt zich aan** voor
 het verrichten van

SCHRIJFWERKZAAMHEDEN

Brieven onder No. 5003 S. W., Bureau van dit Blad.

H.H. STUDENTEN.

Ondergeteekende biedt aan dictaten en ander
 schrijfwerk op de schrijfmachine te typeeren.
 Netter en goedkooper dan handschrift.

Brieven of briefkaarten adresseeren aan:

C. HAGEMAN,

v/d Boschstraat 28.

W. MANTEL, Repetitor,

is verhuisd naar

PHOENIXSTRAAT 35.

ZELDZAME GELEGENHEID!!!

Te koop aangeboden:

een **HANDCAMERA** 9 × 12 en een
STEREOSCOPECAMERA 9 × 18,

beide geheel compleet en van eerste klasse fabriek.

Te bevragen NIEUWE PLANTAGE 103.

G. J. M. VAN HOEK,

Magazijn van **PIANO'S** en **ORGELS,**
OUDE DELFT 29.

Alleen-vertegenwoordiger voor **STEINWEG PIANO'S.**

HUUR PIANO'S van af f 4,— per maand.

Stemmen - Repareeren - Inruilen - Transporteeren

— Taxeeren. —

Gediplomeerd door de Maatschappij tot bevordering der Toonkunst.

Biljarts „t Is-Me-Edso”,

overtreffen ieder ander fabriek.

Te bespelen Stations-Koffiehuis.

KRUIF.

PIANO'S

van de beroemdste merken, van af

— f 4,— per maand, te huur —

in 't Magazijn van

F. J. RAAR, Nieuwstraat 6-8.

Rekent negen maanden in het jaar met
 gratis stemmen.

H.H. Studenten.

S. LOGCHER, VERVERSDIJK 54,

geeft den hoogsten prijs voor
 gedragen Kleederen, Meubelen, Goud,
 Zilver, enz; laat zich dagelijks aan huis
 ontbieden, zoowel binnen als buiten de
 stad. Brieven worden vergoed.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 15 OCTOBER 1908. No. 3.

TOONEEL.

ROTTERDAMSCH TOONEELGEZELSCHAP.
SIMONE, van: BRIEUX.

Een Fransch stuk, een modern Fransch stuk, op 'n thema, dat reeds door Dumas werd behandeld:

Een man ontdekt de echtbreuk van zijn vrouw met zijn besten vriend. Hij doodt de vrouw en jaagt zich zelf een kogel door zijn lichaam. Hij wordt beter. Er is 'n dochter: Simone.

We zullen ons tot de hoofdtrekken bepalen!

De schrijver doet 'n vraag, hij lost die door zijn stuk op, tracht die ten minste op te lossen.

Hier is de vraag: of de man verantwoord was zijn eigen rechter te zijn. Dit wordt beantwoord, of liever, dit tracht Brioux te beantwoorden door de 3 bedrijven, waarin Simone, die in het 2e bedrijf als meisje van 'n jaar of twintig is opgegroeid, de spil vormt.

De vader, dochter en grootvader, leven samen gelukkig en wel, de dochter in onwetendheid, tot er 'n zekere omstandigheid komt, die alles verbreekt. Dat is de liefde van Simone voor 'n jongen man van goede familie. Diens vader neemt scherpe informaties naar den dood van Simone's moeder en verneemt, ten onrechte, dat zij gestorven is in krankzinnigheid.

Hij vertelt den vader dat hij tegen het huwelijk is van zijn zoon met Simone.

Nu komt de beklemming, 't tragische voor den vader, die zich voor onherroepelijke gevolgen van zijn daad ziet.

Hij is besloten te zwijgen. Simone's rust niet te verstoren door 't verhaal van dien moord op haar moeder, want zij zal, wat hij denkt als straf, zeker als moord opvatten.

Simone, ongelukkig door de verbreking van haar engagement, wil de oorzaak weten, wil alles weten, en ten slotte buigt de vader en bekent haar zijn daad.

De uitwerking is groot. Simone ziet nu dat verafgoode beeld van haar vader, den moordenaar van haar moeder, waarvan de nagédachten juist door den vader en door haar beide grootvaders zoo hoog werd gehouden. Zij kón den vader niet aanraken. Zij gruwte voor hem.

Maar eindelijk wordt alles opgelost. En door de smart van den moordenaar, én door de tusschenkomst van den vader van haar vermoorde moeder, én door den jongen man, die zich niet onderwerpt aan 't besluit van zijn vader, haar tóch trouwen wil.

Dit is het stuk Simone.

't Is een sterk stuk, dat 't publiek pakt, door zijn flink in elkaar gezette scènes, en door het sympathieke dat Brioux heeft weten te leggen in de beide hoofdpersonen: Simone en haar vader.

Maar 't eischt wel degelijk zéér goede spelers vóóral in de hoofdrollen.

Dit nu was bij de Rotterdammers voor 'n groot gedeelte. Tartaud speelde den vader, Mevrouw Tartaud: Simone.

De eerste, in 't eerste bedrijf niet erg op dreef, bereikte in 't tweede en derde bedrijf héél veel moois. Hij mocht mij méér voldoen, dan Mevrouw Tartaud, die werkelijk prachtige scènes speelde, maar waarin zoo héél weinig het meisje was te herkennen. Zij was te oud, te veel-jongevrouw voor Simone. Bijna nooit kreeg men den indruk van vader en dochter.

Toch was er véél werkelijk superieurs in haar spel.

Nico de Jong vervulde de lastige rol van vader van de vermoorde vrouw, 'n mooie rol, die van hem over 't algemeen glad verkeerd en valsch was. Slechts in 't laatste haalde hij iets op.

De bij-personen te bespreken vind ik niet noodig, 't getuigt én voor Brioux, én voor 't spel van de verschillende acteurs, dat zij 25 minuten, zégge 25 minuten, met vijf personen, kalm aan 'n tafel zittende direct 't publiek in beslag namen.

Simone is evenééns door 't Nederlandsch Tooneel gegeven, waar Rika Hopper, de rol van Simone vervulde, en de heer Ko van Dijk die van den vader, Jan C. de Vos die van den grootvader. Wel was 't spel van Mej. Hopper méér dat van 'n jong meisje, toch kon zij in haar groote mo-

menten van smart en zielsbeweging niet hálén bij Mevr. Alida Tartaud. Ko van Dijk was absoluut Tartaud's mindere.

Iets héél moois gaf alléén Jan C. de Vos als grootvader.

De opvoering van de Rotterdammers in 't gehéél genomen was beslist beter dan die van 't Nederlandsch Tooneel.

G. N.

Een Crisis

Alweer een crisis, zal de uitroep zijn, nu men in onze dagen niets anders ziet of hoort als van crises. Men zou haast denken, dat het een gewone gang van zaken is geworden, zoodat een normale loop der dingen een crisis zou kunnen gaan heeten. Crisis in de finantiën, crisis in ons leger, crisis in het Amsterdamsch Studentencorps, crisis in het Oosten en last not least crisis te Delft. Zoo treft ook ons een crisis, en dat is naar, als men haar wil beseffen; maar er is ook weer een goede zijde aan, want waar geen crisis is, daar is geen reactie, geen ontwaking uit een sleur en geen bedrijf, geen toestand zoo goed of er is wat slechts aan en dient verbeterd te worden vroeg of laat.

En gebeurt dit niet veelal door een crisis!

Ziet in de Balkan en elders hoe de diplomatieke wereld met de handen in het haar zit, peinzend over list en nog wat, vechtend en kibbelend over en weer en wat verrijst uit den poel van verwarring: een koninkrijk. Kranten staan vol van de groote gebeurtenis, die als een donderslag de diplomaten- en journalistenwereld deed opschrikken uit hun slaap. Zouden zij ook slapén!? Oók slapen! Waar duidt dit „ook” op? Ja lezers onze pers slaapt, en vast, en in dien slaap droomt ze wat en dat drukt men u voor. Hè, de perswereld die opschrikt uit een slaap. Ik schrik reeds zelf, wordt ook wakker en begeef me naar het Redactie-bureau om te zien of er anderen met me ontwaakt zijn en stapels brieven hebben doen inkomen met copie voor ons blad.

Ik spreek over een crisis, beleef een crisis en toch zou ik verlangen naar een tweede crisis, een van beroering buiten, die op de eerste zou kunnen inwerken als een serum. Maar men mag er niet naar verlangen, het woord klinkt bedenkelijk en duidt op slechte toestand, op ellende, en dat mag men toch niet wenschen om iets anders te doen leven wat niet onontbeerlijk is. Maar zoo zoekt ieder zijn eigen voordeel en de strijd om het bestaan doet wel eens juichen waar geweend moest worden en omgekeerd, waarom: om te kunnen bestaan. Zoo is de pers, zij is hard onbaatzuchtig, egoïst en onbetrouwbaar, en hoe meer beroering en oneenigheid, hoe beter voor haar. Op haar is met recht van toepassing: de een zijn dood is de ander zijn brood. En zoo dacht ik ook bij het binnentreden van het Redactie-bureau waar alles zoo rustig, zoo ordelijk was, de tafel zoo leeg. Wat een ideale toestand buiten, geen reden tot schrijven, geen vraag naar opheldering, geen behoefte tot gemoedsuiting. Welk een tevredenheid en kalme berusting in ons hedendaagsch lot. Het was om gek te worden zoo terge die kalmte op het bureau, dat wel rumoeriger geluiden als deze had omvat.

O, ik wenschte vurig, dat er studentenvechtpartijen waren geweest, dat er vergaderingen hadden plaats gehad waarop moties van wantrouwen waren ingediend tegen het bestuur, dat er schandalen hadden plaats gehad en vele van deze nare dingen meer of dat men de kroeg maar ging verbouwen, hè dan kon je nog eens wat zeggen over het voor of tegen van het verplaatsen van het buffet naar de W. C. of over het eten à la carte, — fijn — wat ook veel hoofdbrekens heeft gekost. Maar niets van dat alles; zelfs geen protestartikeltjes over de buitensporigheden van het eerste-jaar. Zijn zij dan zoo braaf geweest in den Haag of bang voor het klabakarium aldaar! Helaas de pers ontving geene berichten, die van studentenvertoon gewaagden, zoodat ook van deze heeren niets te zeggen valt al valt er wel wat op te zeggen. Dit zullen zij echter ter gelegener tijd nog wel te hooren krijgen. En zoo overpeins ik de crisis, die ons het zwaarste weegt. Maar wat geeft gepeins voor de pers als er niet geschreven wordt! Zoo verlaat ik dan het bureau, om in anderen zin te handelen en met den moed der wanhoop tigg ik aan het werk. Ik maak het me gemakkelijk, steek een sigaar op en wacht op een ingeving. Waar zou men het nu eens over kunnen hebben, in welken geest nu eens een uiting te doen! Mijn blik weidt over het Oude Delft. Straatleven, neen dat was al zoo veel bezongen,

studentenmijmeringen op kamers met knappend vuur daar was de tijd nog niet voor; ploeterijtjes, Maskerade, alweer die Maskerade, die nog zoo versch in het geheugen ligt en waarvan men de nagalmen nog hoort, neen dat kon ook niet. Over kroegverbouwing, wel een interessant onderwerp, maar o zoo afgezaagd en reeds zoo verredeneerd. Ook dat niet. Bolland! Ha, een idee. Dat was wat, tevens goed voor reclame voor eerstejaars met een waarschuwend woord om toch vooral niet weg te blijven nadat ze „hem” éénmaal gehoord en gezien hadden, want daarom gaan ze slechts.

Er schuilt iets wijsgeerigs in en de schrijver als hij geen onzin schrijft in zijn vermeende Bollandstijl zou allicht voor een diepzinnig persoon kunnen gehouden worden met hogere levensopvattingen. Maar ook dit heeft zijn schaduwzijde, want als je schrijft over de logica, dan verwijt men je dat je plagieert of imiteert. Zoo verliest ook Bolland zijn aantrekkelijkheid in deze. Maar als we eens een litterair product maakten, een dichtstuk b. v. dan spreekt meer je gevoel en dat spreekt toch bij een jong student, die zich vrij van schooldwang voelt. Het is nu herfst met hare melancolieke stemming, de natuur is vol poëzie en met haar de mensch, die die natuur in zich bewust voelt worden en haar doet leven. Waarin uit die natuur, zoo vol van pracht, zich anders dan in den mensch en waardoor geniet men ze des te meer in zich, als door de liefde. Is het niet de liefde, die de groote dichters bezielt en hun inspireert tot uiting van het schoone in die natuur!

Ha, ha, ik voel me een dichter, die verliefd is en die in die liefde de schoonheid van de herfst bezingt. Aldus, vang ik aan:

Het herfst; de bladeren aan de boomen
Met dauw en kleurenpracht belaan,
Die ritselen, trillen, draaien, vallen
En konden rijkelijk met hun allen
Den ruwen ruigen winter aan.

Hier stok ik reeds, mijn dichterlijke bezieling is in tweestrijd, of ik alleen de schittering der natuur, die gouden pracht zal bezingen, of de bron van alle gevoel van het schoone, de liefde in persoon er bij zal halen. Maar wat is poëzie zonder liefde, een klankeffect van woorden zonder gevoel op zich zelf. Ik ga dus verder:

Weet ge 't nog, hoe wij daar 's zomers
Onder gindschen boomentros
Bij het koeltjen van den avond,
Arm in arm in stille harmonie.
Schreden over het zachte mos!

Nu is het herfst, de bladeren vallen
Van de boomen weleer ondoorzichtig groen,
Maar mijn lief, hoezeer de winter nadert,
Voorafgegaan door deze gloriepracht
Ons wacht nog zooveel schoons te doen.

Hoe alledaagsch klinken deze laatste woorden en er zit geen samenhang in het geheel. Teleurgesteld, doe ik deze harde ontdekking van mijne gemeente dichterlijke uiting en tracht in proza een vruchtbaarder uiting aan mijn geest te ontwringen. Zoo iets begint in den regel met een koele of zoele avond. Aldus: 't Was een zoele Augustusnacht. De zon, die in volle glorie ten hemel was gerezen en nu in het verre westen met een flauwen rooden gloed den horizont beschermde, had de aarde doen gloeien en een zoele warmte verzengde de anders zoo frissche avondlucht. De boschlaan van . . . deed in de verte uitzien op een lichtend punt, het landgoed van . . . ach ja, van een of anderen landheer en die heeft een knappe dochter en je kunt haar niet krijgen, daar gaat het heele verhaal om. Ten einde raad verscheur ik mijn proeven van poëzie en proza en zoo ben ik nog evenver in de oplossing van de dreigende crisis. Woedend werp ik alles in den prullemand en met een zucht van verlichting laat ik alles over aan mijn collega's, die wellicht betere momenten zullen hebben.

H.

Daar 's in Delft 'n aardig vrouwtje . . .

Zeer zeker is 't een jammerlijk feit, dat ik met 'n onderwerp kom, dat de laatste jaren te veel in dit blaadje besproken is, maar ik wilde graag hier nog eens den blik vestigen op 'n stuk leven van ons Corps, dat dreigt af te sterven en dáárom wilde ik graag dat dit stukje den jongeren 'n

prikkel was, met hun jeugdig enthousiasme voor dit stukje Corpsleven te zorgen, nu te tonen wat in praktijk 'n jong student vermag.

Ik denk dat dit onderwerp, waarvan ik wil schrijven, te weinig behandeld is d'afgelopen groentijd, hoe zou dat ook anders kunnen, de toenmalige eerste en tweede, já zelfs derdejaars, wisten over 't algemeen er te weinig van.

Want 't zijn Mieke en Moeke die ik prijzen wil, die ik óók prijzen wil.

Dat stuk Corpsleven mag niet vergaan. Ga naar Mieke en Moeke en sla de oude vreugdebijbels op, en blader daarin en lees gedachten die bijna niet te ontcijferen zijn, en je zult menig dronken traan daarin zien blinken, ook goede luim, soms meewarigheid, soms diepste smart.

Studenten dichten over 't algemeen niet veel, maar wat zij dichten in der jaren loop, kunt ge voor 't grootste gedeelte vinden in 't nauwe slopje van Mieke en Moeke.

Mieke en Moeke slepen hun bestaan voort, nu 't geen gewóonte meer is ze aan te doen ná een fuif, nu de meesten direct naar bed gaan zonder 'n bak lekkere koffie en apenootjes, nu bestuursoverdrachten zóó netjes zijn geworden, zóó eerwaardig, dat niemand er aan denkt 't slopje binnen te gaan, dáár bij de vischhal op de Hypolitusbuurt.

Maar je hoeft er heusch niet alléén 's morgens vroeg te komen, na een doorwaakte nacht. Je kunt er 's middags heen gaan en er studeeren in corpsgeschiedenis. Jongeren zullen er veel wijsheid opdoen. Na 't eten kan je er koffie gaan drinken. Je zult er met open armen worden ontvangen.

Arm zijn Mieke en Moeke, de laatste tijden waren zwáár. Kom ga er weer eens héén en steun ze. Denk er aan 't is een stuk Corpsleven.

G. N.

De groenenwedstrijden van Laga.

Met een enkel woord wil ik nog terugkomen op de kwestie, aangeroerd in mijn artikel in het S. W. van 1 October, dat den heer Menalda van Schouwenburg als „absoluut onjuist” meende te moeten qualificeren

Deze bewering grondt de heer Menalda voornamelijk hierop, dat de piremagochelwedstrijd volgens hem Laga wel degelijk hoger stelt in de achting van groenen en publiek.

Dat deze groenenuitvoering van Laga een smerige vertoning is, die „beschaafde en fatsoenlike mensen onwaardig is” en dat ze niet aan het doel van een groenenuitvoering voldoet, spreekt de heer Menalda mij echter nergens tegen. Wel zegt hij, dat als men dit „onbeschaafd en onfatsoenlik” noemt, zooveel andere dingen, als beestenwagenavond, rijjool, diësoptocht enz. ook als zodanig moeten gequalificeerd worden, en wat betreft het beantwoorden aan haar doel, dat ook „de paedagogische waarde van een tooneelvoorstelling” bijv. gering is; maar dit zijn natuurlijk geen argumenten tegen mijn bewering.*)

De heer Menalda heeft het in het eerste deel van zijn „ernstig protest” over de achting, die de groenen voor Laga hebben, in het tweede deel over de achting van de burgerij.

Hij begint met er „uitdrukkelijk op te wijzen” dat de deelname der groenen aan het waterballet „geheel vrijwillig” is en voegt er met merkwaardige tegenstrijdigheid bij, dat er wel „moreele dwang” bestaat. Hij verklaart echter, dat deze gemakkelijk te ontduiken is. De noot der redactie heeft er reeds op gewezen hoe het gedrag van een groen beoordeeld moet worden, die zich door een uitvlucht aan deze morele dwang tracht te onttrekken.

Verder verklaart de heer Menalda zijn bewering, dat de piremagochelwedstrijd de achting der groenen voor Laga vergroot, door te zeggen, dat allen zich er „kostelijk vermaken”. Begrijpt de heer Menalda dan niet, dat deze twee dingen niets met elkaar te maken hebben? Begrijpt hij dan niet, dat men zich bij een uitvoering van de een of andere vereniging wel degelijk kan vermaken, zonder dat die uitvoering de achting voor de vereniging verhoogt?

Van de achting, die Laga bij het publiek geniet zegt de heer Menalda slechts, dat „de Delftsche straatjeugd zelfs vele Lagaleden bij hun voor- of bijnamen kent en aanroept”.

*) Ik kan bovendien niet begrijpen, wat men voor stotends kan zien in de optochten naar de kroeg, de geestige diësoptocht, of de uitbundig-vrolijke rijjool.

Ik kan verder niet geloven, dat de grootste aantrekkelijkheid der tooneelvoorstelling bestaat uit de „schuine moppen en platheden”, die zelfs zeer dikwijls afkeuring vinden. Ook moest de heer Menalda niet alleen denken aan de uitvoering, maar ook aan de „paedagogische waarde” der repetities, die zeker zeer groot is.

en dat „de groenenrace zeker jaarliks veel bijdraagt tot verhoging van deze populariteit”.

Als Laga werkelijk er op uit is deze populariteit te verhogen, laat 't dan voortgaan jaarliks een dergelijke vertoning te geven voor „de duizenden belangstellende Delftenaren”, want ik ben er van overtuigd, dat niets de populariteit van Laga bij het „publiek van de overkant” meer zal vergroten, ja zelfs dat een achterwegelaten van deze voorstelling het aanzien bij dit hooggeachte publiek sterk zal doen dalen.

Uit het slot van het stuk van den heer Menalda blijkt, dat zelfs Laga's beste vrienden niet begrijpen, dat het een uiterst belangrijke kwestie is voor de vereniging, dat alle groenen, die roeien mogen, in hun groentijd leren roeien. Geregeld zullen de groenen dan 's middags voor Laga moeten worden afgeschreven. Hierdoor zou Laga ieder jaar een veel groter aantal werkende leden zien aankomen en zich zeer zeker uitbreiden tot een veel algemener vereniging dan 't thans is.

Begreep Laga het belang van deze maatregel wel, dan zou een omstandigheid als „de toevallige afwezigheid der meeste bestuursleden” (aannemende, dat de heer Menalda goed ingelicht is) niet ten gevolge hebben gehad, dat de eerste stap, verleden jaar in die goede richting gedaan, dit jaar door geen volgende stappen is gevolgd.

Wat betreft de laatste zin van de heer Menalda, dat „ook een beschaafd en fatsoenlijk mensch wel eens in een dolle bui uit de band van klein-burgerlijke stijfheid mag springen en dat de ware studentengeest zich niet verheven behoeft te gevoelen boven het meedoen aan een dergelijk onschuldig jongensachtig vermaak” wil ik opmerken:

1e. dat we hier niet te doen hebben met een dolle bui.

2e. dat naar mijn meening een student zich nooit omkneld gevoelt door „de band van klein-burgerlijke stijfheid” en er dus ook niet uit behoeft te springen.

en 3e. dat het mij verwondert, dat de heer Menalda meent, dat de „ware studentengeest” iets te maken heeft met „jongensachtig vermaak”.

H. G. NOLEN.

Almanak D. S. C. 1909.

Eens in de vijf jaar, met het lustrum, trekt het D. S. C. de aandacht van een zeer groot aantal menschen door het houden van een maskerade, door het geven van bals, enz., kortom door een week lang feest te vieren. Bij velen wordt dan een indruk gewekt van de kracht en het leven, die moeten schuilen in een corps, dat zulke feesten geeft.

Ieder jaar geeft het D. S. C. een almanak uit, die slechts belang inboezemt aan een kleine kring, klein vergeleken bij de groote scharen, die een lustrum meemaken of daarvan de verhalen lezen. Maar die kleine kring bestaat uit hen, die het D. S. C. lief hebben en zij lezen den almanak met aandacht, om daaruit te leeren kennen de geest die heerscht onder de Delftsche Studenten. Daarom is een goede almanak van zooveel belang voor het corps.

Het D. S. C. heeft in Juli feesten gegeven, die algemeen hoog werden geroemd. De goede indruk, die deze feesten hebben gevestigd, mag niet verloren gaan door een slappe almanak.

En daarom gij allen, die dicht of schrijft of teekent of zingt, maakt u op, helpt mede om den almanak van mengelwerk en teekeningen te voorzien. En ook gij, die varia uitdenkt, ge zult medewerken om den almanak geestiger te maken.

De redactie verwacht uwe inzendingen. Stelt haar niet teleur, want zoo zij er niet in slaagt een goede almanak samen te stellen, dan komt dit door laksheid van de leden van het D. S. C., die niet wilden mede werken, toen de samenwerking van allen noodzakelijk was.

Het Eerstejaarsverslag 1906.

Onder dit opschrift komt in het vorig nummer van het S. W. een stukje voor van den heer T., waarin deze zijn spijt betuigt, dat het eerstejaarsverslag niet bij de verificatie-verslagen is opgenomen.

Hoewel de opname niet door de wet verplichtend is gesteld, zal de wenschelijkheid ervan wel door weinigen worden betwist, althans niet door den Senaat, noch door ondergeteekende.

Ik wil hierbij echter den heer T. verklaren waarom bedoeld verslag niet werd opgenomen.

Eerstens kon het verslag door mij pas laat aan den Senaat worden ingeleverd, doordat er bij het ophalen van den hoofdelijken omslag niet op de noodige medewerking kon worden gerekend. Verder kwamen eenige crediteuren eerst na herhaalde aanschrijvingen met hun beeren aanzetten.

Toen ik dus het verslag had opgemaakt en bij den Senaat ingeleverd, waren alle andere verificatie-verslagen reeds naar de drukkerij. En hoewel het toen nog niet te laat was voor de opname, zooals de heer Van Leeuwen mij verzekerde, is toen het opzenden naar de drukkerij door de lustrumdrukke vergeten.

Aangezien nu de Senaat van opinie is, dat het vooral voor de 3e jaars wenschelijk is, dat zij kunnen zien, wat er van hunne gestorte gelden geworden is, heeft zij besloten, het eerstejaarsverslag 1906 alsnog te laten drukken. Het zal dan aan alle 3e jaars worden rondgezonden en verkrijgbaar gesteld voor alle belangstellenden.

Naar ik hoop, zullen de heer T. en vele anderen hierdoor tevreden gesteld zijn.

E. H. BOISSEVAIN,
Thesaurier 1906-'07.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

T. H.

Propaedeutisch Examen ná de Zomervacantie.
— 1908. —

Geslaagd voor Civiel-Ingenieur.

J. G. Stuijtzand.

Scheikundig Ingenieur.

L. R. van Dillen.

C. A. H. von Wolzogen Kühr.

—o—

Bij Koninklijk Besluit dd. 3 October 1908, no. 32, is het onderwijs in de toegepaste wiskunde en mechanica aan de Technische Hoogeschool te Delft voor het tijdvak van 3 October tot en met 15 Mei 1909, opgedragen aan F. K. Th. van Iterson, werktuigkundig ingenieur bij de gemeentegasfabrieken te 's Gravenhage.

D. S. R. V. „LAGA”.

Het bestuur heeft zich als volgt geconstitueerd:

J. M. Louwerse, President.

J. F. Mouthaan, Secretaris.

(adres: Nieuwe Plantage 63).

D. P. van Lennep, Thesaurier.

W. H. Brandenburg, Commissaris, Vice-Pres.

J. Kouwer, „

Bestuurscandidaten voor de Verificatie-commissie, de h.h.

A. E. Dinger, E. Heijbroek, A. J. Staring.

Indien vóór Zaterdag 17 October geen tegen-candidaten gesteld zijn, zijn bovenstaande heeren verkozen.

De Secretaris,

J. F. Mouthaan.

—o—

D. S. HOCKEY- EN BANDY-CLUB.

Candidaten voor het Bestuur:

J. B. A. Kessler,

President.

L. van Gogh,

Secretaris.

A. C. Nieuwenhuyzen Kruseman,

Thesaurier.

F. E. van Haften,

1e Commissaris.

F. Reynst,

2e „

Namens het Bestuur,

A. C. Nieuwenhuyzen Kruseman, Secr.

—o—

ELECTROTECHNISCHE VEREENIGING.

Gewone Vergadering op Donderdag 22 October, des avonds ten 8¹/₄ uur, in het gebouw voor Toegep. Natuurk. en Electrotechniek. Lezing van den Heer G. J. van Haersma Buma. Onderw.: Een en ander over Nederlandsche Centraalstations en het installatiewezen in Nederland (met lichtb.)

—o—

SCHEEPSBK. GEZ. „WILLIAM FROUDE”.

Excursie naar Vlissingen op Vrijdag 16 en Zaterdag 17 October. Zaterdagochtend bezoek aan de Kon. Maatsch. „De Schelde”. Zaterdagmiddag bezoek aan een nachtboot der Maatschappij „Zeeland”.

Vertrek uit Delft	Vrijdagavond	7.52 G.T.
” ” Rotterdam	”	8.50 ”
” ” Vlissingen	Zaterdagavond	6.56 ”

Voor bijzonderheden zie biljetten zaal 37 en Verversdijk.

Het bestuur maakt bekend, dat de heer J. Penning wensch af te treden als president.

Het bestuur stelt candidaat voor deze functie den heer H. N. Prins.

Tegencandidaten, gesteld door minstens 3 leden, kunnen schriftelijk aan het bestuur worden opgegeven tot Woensdag 21 October.

—o—

MIJNBOUWKUNDIGE VEREENIGING.

Buitengewone Vergadering, op Dinsdag 20 October '08, 's middags drie ure, in Zaal 26 der T. H.

Agenda: 1. Begroting; 2. Bestuursveranderingen; 3. Bestuursvoorstellen.

—o—

SNJEUNTOJOUNSSELSKIP „FRISIA”.

Takomme Snjeun iepenings-gearkomste by VAN DER VEEN, Markt 41, om tsien ure krekt.

—o—

Het Bestuur van de Algemeene Delftsche Studenten Gymnastiek- en Schermvereniging „Achilles” heeft zich als volgt geconstitueerd:

J. de Bruyn,	Voorzitter.
Leo de Weerd,	Secretaris, (Oude Delft 12a).
G. Groeneweg,	Penningmeester.

A G E N D A.

DELFT.

Maandag 19 October. Stads Doelen. Nederlandsche Tooneelvereniging, 2e abbonem.-voorstelling: „De Meid”, gevolgd door „Feest”; 7½ uur (precies).

DEN HAAG.

Vrijdag 16 Oct. Ned. Tooneel: „Trilby”; 8 uur.

Zaterdag 17 Oct. Geb. v. K. en W. Concert van het Concertgebouworkest, onder leiding van Willem Mengelberg; 8 uur.

Fransche Opera: „Thaïs”; 8 uur.

Zondag 18 Oct. Schouwburg. Gezelschap Royaards: „Adam in ballingschap”; 2 uur.

Fransche Opera: „Carmen”; 8 uur.

Dierentuin: Optreden van Solser en Hesse, enz.; 8 uur.

Maandag 19 Oct. Diligentia. Concert van het trio Chaigneau met medewerking van Gail Gardner, 8 uur.

Dinsdag 20 Oct. Diligentia. Concert van het Zalsmannkwartet; 8 uur.

Woensdag 21 Oct. Diligentia. Concert van Marie Russer en A. B. H. Verhey; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 16 Oct. Grootte Schouw. Rott. Tooneelgezelschap: „De Sabijnsche maagdenroof”; 8 uur.

Zaterdag 17 Oct. Grootte Schouw. Het Tooneel: „Adam in Ballingschap”; 8 uur.

Zondag 18 Oct. Tivoli-Schouw. Het Tooneel: „Mevr. Warren's bedrijf”; 8 uur.

Grootte Schouwburg. Rott. Tooneelgez.: „De laatste vonk; Afscheid van het regiment”; 8 uur.

Zondag 18 October. Rotterdamsche Kunstkring: Matinée in de Grootte Nutsaal, Oppert, 's middags ten 2½ ure. Zang Mej. Riek van Loon; Violoncel de Heer Hans Kindler; Begeleiding de Heer A. de Vogel.

A D V E R T E N T I E N .

Boekhandel J. WALTMAN Jr.
BINNENWATERSLOOT 33.

Losse nummers verkrijgbaar van:

DE COURANT (alleen Maandagochtendnummer)	5 cent.
DE PRINS	6 ”
DE WERELDKRONIEK	10 ”
DE WEEK	15 ”
HET LEVEN	10 ”
DIE WOCHÉ	20 ”
SPORTKRONIEK.	10 ”
SPORTBLAD	10 ”
REVUE DER SPORTEN	25 ”
DE WARE JACOB	10 ”
HOLLAND EXPRESS	12½ ”
MEGGENDORFER BLATTER	20 ”
FLIEGENDE BLATTER	20 ”

DRY MONOPOLE
HEIDSIECK & C°
WALBAUM, LULING, GOULDEN & C° SUCC.
REIMS, MAISON FONDÉE EN 1785.

Gas- en Petroleum-Kachels.

D. HUURMAN,
Hypolitusbuurt 22.

Grootste sorteering

STUDEERLAMPEN,
Gascomforen, Gummislangen,
enz. enz.

Lig-, Zit-, Spons- en Voetbaden.

STAANDE LAMP,
speciaal ingericht voor teekentafels.

Kachels in Huur.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**